

Hebreeën 13:1-6

Tot nu toe is de Hebreeënbrief vooral een aansporing geweest aan de Joodse lezers om de Here Jezus trouw te blijven en vol te houden ondanks de verdrukking van de Joodse volksgenoten. Nu komen er een aantal vermaningen die meer algemeen zijn. Alhoewel ze absoluut te maken hebben met de situatie waar de Hebreeën in verkeren.

De eerste vermaning of aansporing is *laat de broederliefde blijven (vs. 1)*. Deze oproep om de broederliefde te bewaren zien we ook terug in de brieven van Paulus. In Rom. 12:10 bijv. roept Paulus de gemeente op *wees in broederliefde elkander genegen*. En in de eerste brief aan de Tessalonicenzen prijst Paulus de gemeente, hij zegt daar *over de broederliefde is het niet nodig u te schrijven; immers gij hebt zelf van God geleerd elkander lief te hebben*. De schrijver van de Hebreeënbrief vindt het in ieder geval wel nodig om zijn lezers aan te sporen tot broederliefde. De onderlinge liefde is het cement van een gemeente. Mensen weten zich met elkaar verbonden door liefde. Een gemeente zonder liefde is los zand. Ik zei net al dat de Joodse lezers van de brief te maken hebben met verdrukking. Sommige mensen bezoeken vanwege de verdrukking de samenkomsten niet meer. En dan kan het heel makkelijk ten koste gaan van de onderlinge liefde. Als je elkaar niet ontmoet en spreekt dan verdwijnt de waardering ook voor elkaar. Daarom is onderlinge ontmoeting ook zo belangrijk. Elkaar in kerkdienst ontmoeten bindt samen, maar die band wordt veel sterker als je elkaar ook buiten de dienst ontmoet. Op het koor, de bijbelstudie, de bidstond, of bij de koffie na afloop van de dienst.

De tweede vermaning die de lezers krijgen is om de *herbergzaamheid niet te vergeten*. Herbergzaamheid is hetzelfde als gastvrijheid. In de tijd van het nieuwe testament waren er veel rondreizende evangelisten. Deze evangelisten zochten wel eens onderdak. Als je nu als gelovige te maken hebt met verdrukking dan heb je de neiging om in je schulp te kruipen en niet al te opvallend te zijn. Openlijk een rondreizende evangelist in je huis opnemen is dan een beetje gevaarlijk. Je trekt als het ware de aandacht en zo lukt het je niet langer om in het geheim christen te zijn. De schrijver verwijst nu naar Abraham die zonder het te weten engelen onderdak heeft verleend. Het was zelfs zo dat een van deze engelen de Engels des HEREN was. Abraham heeft dus onbewust de HERE God zelf onderdak verleend. Weest dus

gastvrij zegt de schrijver, wie weet krijg jij ook zonder het te weten een engel aan je deur. En een engel van God laat je toch niet buitenstaan!

De derde vermaning is om te denken aan de gevangenen. Het gaat hier niet zozeer om criminelen die gevangen genomen zijn en nu bezocht moeten worden om hen het Evangelie te verkondigen. Dat is wel een prachtig werk en ook zeer te waarderen. Hier gaat het om geloofsgenoten die gevangen zitten vanwege hun geloof. Deze gevangenen moet aan gedacht worden. Dat denken aan zal wel verder moeten gaan dan alleen denken. Bidt voor de gevangenen, bezoek waar mogelijk de gevangenen. Er is niets zo eenzaam, dan onschuldig gevangen te zitten en dan niks vanuit de buitenwereld te horen. Maar ook hier geldt weer dat je als gelovige die vervolgd wordt de neiging hebt om je gedeisd te houden en gevangenen juist niet te bezoeken. Wij hebben hier gelukkig niet direct mee te maken. Maar er zijn ook in Nederland organisaties zoals Open Doors en Jubilee Campaigne die het opnemen voor vervolgte christenen. Een simpele ansichtkaart of een protestbrief aan de ambassade van een land als Iran kan al heel veel uitwerken. Gedenk de gevangenen.

Direct in het verlengde hiervan worden mensen genoemd die lichamelijke mishandelingen moeten ondergaan vanwege hun geloof. Ook deze broeders en zusters mogen niet vergeten worden. We moeten aan hen denken als mensen die ook zelf een lichaam hebben. Ja, je zou kunnen zeggen, als mensen met wie wij samen een lichaam vormen. Het lichaam van Christus. En als in dat lichaam één lid lijdt, lijden alle leden mee, zegt Paulus in de 1e Corinthe brief.

Dan komt de schrijver met een andere vermaning. *Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld.* De sexuele moraal in de bijbelse tijd komt sterk overeen met onze tijd. Sexualiteit is nauwelijks nog genormeerd. Maar juist in zo'n wereld is het van belang dat christenen een getuigenis laten zien door zich te houden aan de normen van de Here God. Een actuele vermaning in een tijd waarin het huwelijk niet meer in tel is en vaak ook niet meer voor het hele leven. Te meer ook omdat het huwelijk een afspiegeling is van de liefde van Christus voor de gemeente. Wij mogen in onze onderlinge liefde laten zien hoeveel de Here Jezus houdt van de gemeente en hoe trouw Hij is aan de gemeente. Volgens de bijbel mag seksualiteit alleen binnen de grenzen van het huwelijk tussen een man en een vrouw worden beleefd.

Wie niet getrouwd is, behoort zich seksueel te onthouden. En wie getrouwd is mag alleen seksueel contact hebben met de eigen partner. Zo houden we het bed onbezoedeld. De schrijver hecht hier zo veel belang aan dat hij zelfs dreigt met het oordeel van God.

Tenslotte krijgen we de waarschuwing dat *onze wijze van doen onbaatzuchtig moet zijn*. De statenvertaling heeft hier *zonder geldgierigheid*. Geld en bezit zijn alle eeuwen door al een afgod geweest die de mensen om zijn vingers wond. Doe daar niet aan mee, zegt de schrijver. Want het maakt het leven jachtig en jezelf ontevreden. Mensen die continue op jacht zijn naar het grote geld, strekken zich uit naar iets wat ze nu nog niet hebben. Daarom vergeten ze nu te genieten, nu te leven en nu tevreden te zijn. Bovendien leidt de jacht naar geld je af van de dienst van God. Een christen behoort een andere instelling te hebben. Je hebt immers de belofte dat God je nooit in de steek laat. En als God in je leven centraal staat, dan ben je rijk! God wil ons leren om in alle dingen op hem te vertrouwen en niet je zekerheid te zoeken in bezit. Daarom moet een christen niet geldgierig zijn. Hij mag vrijmoedig en blijmoedig weggeven van zijn overvloed. God heeft de blijmoedige gever lief. En Hij wil ons ook in ons omgaan met geld en goed leren op Hem te vertrouwen. Verzamel geen schatten op aarde maar in de hemel zei Jezus al in de Bergrede. Zoek eerst zijn koninkrijk, en al het andere zal je bovendien geschonken worden. Daarom roept de Hebreënbrief ons vandaag op om ons geld en goed in te zetten om te investeren in Gods Koninkrijk. De vraag hoeveel wij moeten weggeven aan de gemeente of aan goede doelen is dan ook een verkeerde vraag. Het gaat er niet om hoeveel we weggeven van ons geld aan God, maar hoeveel we van Gods geld mogen houden voor onszelf.

Want uiteindelijk is alles van God. Ons geld, ons bezit. Ja, wijzelf zijn zijn eigendom. En omdat we Gods eigendom zijn mogen we met alles wat we hebben, en alles wie we zijn in Gods dienst staan. De Here Jezus mag zichtbaar worden in ons leven. En dat gebeurt als er broederlijke liefde is, als we gastvrij zijn, als we seksueel rein leven en als we ons hart niet op het geld zetten. Een paar verzen vandaag uit de Hebreënbrief, maar voldoende om over na te denken.

Amen.